
Nota edytorska

Almanach Karaimski 2, 63

2013

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

NOTA EDYTORSKA

Publikowana korespondencja zawiera dwa zbiory listów profesora Ananiasza Zajączkowskiego. Pierwszy z nich, pochodzący z lat 1928–1948, kierowany był do Hachana J.E. Hadży Seraji Chana Szapszała. Drugi, z lat 1933–1939, do redaktora Aleksandra Mardkowicza. Niestety nie zachowały się ich listy do A. Zajączkowskiego, spłonęły one bowiem wraz z jego archiwum i księgozbiorem w czasie Powstania Warszawskiego w 1944 r. Zbiór pierwszy składa się z 58 listów i kart pocztowych zachowanych w kolekcji dokumentów S. Szapszała w Bibliotece Wróblewskich Litewskiej Akademii Nauk w Wilnie pod sygn. F-143. Zbiór drugi liczący 18 listów i kart pocztowych przekazanych przez wdowę po Aleksandrze Mardkowiczu przechowywany jest w Archiwum Związku Karaimów Polskich.

Treść listów jest czytelna, poza nielicznymi fragmentami, które zaznaczono wielokropkiem w nawiasach zwykłych. Zachowano oryginalną pisownię, wprowadzono tylko niewielkie zmiany uwzględniając zmiany ortografii polskiej wprowadzone w 1936 r. Dotyczą one m.in. zmiany „e” na „i, y”, rozdzielnego i łącznego pisania grup wyrazowych. Zachowano natomiast wszelkie odstępstwa od współczesnej normy języka polskiego. Skróty rozwiązano przy pierwszym wystąpieniu, a w przypisach starano się podawać jedynie niezbędne wyjaśnienia, dane biograficzne niedostępne w encyklopediach i słownikach biograficznych, natomiast obszerniej uwzględniono dane bibliograficzne. Zapisy w alfabetach arabskim, hebrajskim, rosyjskim i tureckim zachowano w oryginalnej pisowni, a w przypisach zastosowano uproszczony polski zapis wyrazów arabskich i perskich.

Układ graficzny listów znormalizowano, ujednolicono miejsca nagłówków, dat i miejsce nadania, formuł końcowych i podpisu. Wszelkie uzupełnienia zaznaczono za pomocą nawiasów kwadratowych, a brakujące wyrazy i poprawną formę pisowni w nawiasach zwykłych.